

[Ole Espersen]

bejde og betænkningen en påtale af, at nogen minister skulle have overtrådt sine pligter som minister, således som disse pligter fremgår af ministeransvarlighedsloven, straffeloven og grundloven? Ligger der i det, som hr. Bernhard Baunsgaard kaldte en påtale – jeg kan ikke finde den påtale over for nogen minister som person – er der efter hr. Bernhard Baunsgaards mening tale om, at udvalget har konstateret en sådan overtrædelse af ministerens pligt?

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Jeg skal da gerne støtte hr. Bernhard Baunsgaard, idet det af landsdommer Niels Larsens redegørelse om statens forskudsvisse udbetaling til arbejdsløshedskasserne fremgår, at i forbindelse med et spørgsmål om sammenblanding af kasse- og forbundsmidler i arbejdsløshedskasserne, såvel i hovedkasserne som på afdelingsniveau, der er i strid med arbejdsløshedslovens § 82, blev et svar til MF Bertel Haarder ændret for så vidt muligt at undgå, at dette kom frem.

Endvidere peger landsdommer Niels Larsen på, at formuleringerne af svarene på spørgsmål nr. 1211 og 1214 af hr. Bertel Haarder ikke er i overensstemmelse med behandlingen af sagen.

Hvis det ikke er at manipulere med folketingsmedlemmer og give urigtige oplysninger for at vildlede folketinget, så er det meget vanskeligt i hvert tilfælde for mig at forstå, hvad man så skal opfatte som værende manipulation, hvad man så skal forstå ved, at man giver urigtige oplysninger til folketingets medlemmer, og hvorfor i alverden det ikke skulle betyde, at man blev stillet til ansvar for det.

Jeg har hørt og læst, at det er folketinget, der afgør, om man vil finde sig i den form for spørgsmål. Og med den sammensætning, vi har her i folketinget, hvor de konservative og socialdemokratiet har besluttet sig for, at der absolut ikke skal drages nogen til ansvar i nogen som helst retning, kender man resultatet af, at folketinget afgør, om tåbelige, urigtige, vildledende spørgsmål skal tillades i folketinget.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Der er ikke tale om, at to partier, socialdemokratiet og det konservative folkeparti, har allieret sig om dette spørgsmål, altså udformningen af svar til folketinget. Der er tale om, at udvalget som helhed er enig om at udtrykke, at der har været tilfælde, hvor svar og redegørelser ikke har været tilfredsstillende.

Men udvalget har samtidig undladt – af naturlige grunde, for det kunne udvalget ikke – at placere noget personligt ansvar, og derfor gentager jeg mit spørgsmål til hr. Bernhard Baunsgaard: er det ikke rigtigt, at udvalget har undladt at placere et personligt ansvar hos nogen arbejdsminister af de grunde, som vi har drøftet, nemlig at det simpelt hen ikke kan lade sig gøre? Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der bliver spurgt, om der kan gøres ansvar gældende i henhold til straffeloven over for en rigsret, og dertil er svaret klart nej. Men der er et andet ansvar, og det er det ansvar, man har svigtet, nemlig de pligter, en minister har over for folketinget. I et parlamentarisk system som vores har ministeren pligt til at give tilstrækkelig fyldestgørende oplysninger på de spørgsmål, der stilles såvel fra finansudvalg som her i salen gennem onsdagsspørgsmålene. Det er det, der er påtalt.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Sagen bliver ikke bedre af, at udvalget har besluttet, at man ikke vil gøre ansvar gældende over for den person, der giver urigtige, vildledende, manipulerende, forkerte svar til folketingets medlemmer. Som jeg sagde før, konstaterer man bare, at der er et flertal i folketinget, der accepterer, at en forhenværende minister og en nuværende minister afgiver den form for svar til folketinget. Mere er der ikke at sige om det.

Men at påstå, at man ikke kunne gøre en person ansvarlig for det, er ikke rigtigt, for justitsministeren har jo svaret, at det kan man da sagtens, man skal bare have et folketingsflertal, der ikke finder sig i den form for svar. Det eksisterer ikke i dette folketing, det